

Työhön mangopuiden alle?

Sain olla helmi-maaliskuussa Sudanin kolmannella lähetysmatkalla Khartumissa, tällä kerralla yhdessä vaimoni Sirkka-Liisan kanssa. Jokaisella matkallani olen sekä opettanut että oppinut. Nyt sain opettaa minulle mieluista missiologiaa kahdelletoista opiskeluun syvästi motivoituneelle nuorukaiselle, kun taas Sirkka-Liisa luennoi diakonisen työn ja naistyön linjalla. Luennoillani kävimme läpi kristillisen kirkon lähetystyön eri vaiheita alkaen Jerusalemissa aina maan ääriin saakka, mukaan lukien ”sudanilaisen” (silloisen etiopialaisen) Kandaken hoviherran kristityksi tulemisen (ks. Ap.t. 8:26–40). Tuolloinen Etiopia käsitti mm. nykyiset Niilin alueet Assuanista Khartumiin. Odottelen missiologian lopputentin vastauksia korjattavaksi postitse lähipäivinä.

Lähetyksen historia todistaa, että lähetystyö on alusta alkaen ollut hengellistä

sodankäyntiä. Se on ollut Jumalan voimallisen läsnäolon kokemista ja mahdottomilta näyttäneiden tilanteiden kautta kulkemista, eikä vain kaukaisessa menneisyydessä vaan myös nykyhistoriassa. Sudanin luterilainen kirkko, joka täyttää tänä vuonna 10 vuotta, on tuore esimerkki tästä. Jyrkän islamilaisen hallinnon maassa, jossa islaminuskosta kristityksi kääntyminen ja kaste merkitsee hengenvaaraan joutumista, nousee paineiden alta nuori vireä kirkko visioineen. Pidän etuoikeutenani saada olla mukana tällaisessa rakennusvaiheessa. Heikko uskoni on saanut vahvistusta ja missiioni rikastunut uusilla näköaloilla ja kokemuksilla.

Sain myös tuotavaksi terveisiä Eurooppaan. Sudanilaiset ovat kuulleet islamin nopeasta leviämisestä perinteisesti kristillisissä maissa, Suomessakin. He hämmästelivät, miten tämä on mahdollista ja pitivät meikäläisiä aivan liian sinisilmäisinä. He

Khartumin teologisen seminaarin pappiskurssi opettajansa Pekan kanssa maaliskuussa 2003.

tarjosivat asiantuntija-apua kokemansa ja näkemänsä perusteella. He tietävät, mistä puhuvat. Ovathan he eläneet jo pitkään islamin paineen alla ja joutuneet käymään läpi sen karun todellisuuden, mitä on elää kristittynä islamilaisen yhteiskunnan komennossa.

Opin myös sen, että pitkänkin sodan jälkeen saattaa kuitenkin koittaa rauha. Vuodesta 1983 lähtien käyty Sudanin sisällissota on nyt välirauhavaiheessa. Jos Jumala suo, merkittävä rauhansopimus allekirjoitetaan toukokuussa. Tämä mahdollistaisi miljoonien pakolaisten paluun Etelä-Sudaniin ja merkitsisi uutta haastavaa vaihetta luterilaiselle kirkolle. Saimme Sirkka-Liisan kanssa jo uuden kutsun tulla opettamaan etelään ”mangopuiden alle”. Tämä oli tietoisesti voimakas ja tarkkaan harkittu vetoisuus sudanilaisilta ystävillemme, jotka tietävät meidän ykkösherkkumme ja heikkoutemme: mangomehu.

Pekka Huhtinen

Mandelan seurakunnan vieraana 2.3.2003.

Kirkko sijaitsee pakolaisleirin keskellä.

Seurakunta on runsaan vuoden ikäinen ja jäseniä on 105. Kirkon pääsihteeri Edward tulkitsemassa Pekan opetusta arabian kielelle.

Kuva Sirkka-Liisa Huhtinen.

Kiitos rakkaat ystävät

Olin syvästi otettu ja puhuteltu osakseni tulleesta runsaasta muistamisesta 50-vuotis merkkipäivänäni. Sydämellinen kiitos kaikille teille, jotka monin eri tavoin ilahdutitte. Kiitos STI:n välle albasta ja opiskelijoille stolasta.

Samalla on aika sanoa ”sayoonara” ja kiittää työtovereita, opiskelijoita ja kaikkia työni tukijoita. Toinen ”työkauteni” STI:ssä päättyy pian, huhtikuun lopussa. Ensimmäistä työrupeamaani (1999–2000) sävytti väitöskirjatyön viimeistely. Toista jaksoani (2002–2003) on sävyttänyt voimakas kirkollinen kuuhunta ja kirkkotaistelu. Paljon olen koko ajan saanut opettaa ja julistaa seurakunnissa ja järjestöissä sekä tehdä lähetysmatkoja Japaniin ja Sudaaniin, vaikka kaikkia ystävien kutsuja ja pyyntöjä en ole valitettavasti voinut täyttää.

Papin stola kuvaa Kristuksen iestä ja ristiä. Valkoinen alba puolestaan Kristuksen veren puhdistusta ja lahjavanhurskautta. On hyvä, kun saan ensin panna päälleni alban ja vasta sitten alban päälle stolan. Jeesus sanoo: ”Minun ikeeni on sovelias, ja minun kuormani on keveä.” (Matt. 11:30).

Jumalan rauhan ja siunauksen toivotuksin,

Pekka Huhtinen